

Fiskeriet i det hele anses som en Vinding, da to Moler selvfølgelig ere bedre end en, og at de valgte Anlægspladser ere de rette, kan der neppe være Tvivl om, naar to Moler skulle anlægges straks. Forslaget om disse Læmoler har vundet udelt, ja, vel enstemmig Tilslutning. Angaaende min Opfattelse af Betydningen af Læmoler kan jeg indskrænke mig til at henholde mig til mine Udtalelser under Behandlingen af Finanslovsforslaget 1901—02, ved hvilken Lejlighed jeg tillod mig at fremhæve, at Læmoler ville have Betydning for Kystfiskeriet, dels til at forøge Fiske-dagenes Antal, idet Fiskerne vilde kunne gaa hyppigere ud under vanskeligere Vejrforhold, dels ved at formindske Livsfaren ved Landingen, ligesom jeg ogsaa paa-pegede, at der ved Anlæg af Læmoler rimeligvis vil kunne indvindes Erfaringer, der vilde kunne faa Betydning med Hensyn til et eventuelt Havneanlæg paa vedkommende Sted. Jeg mener nemlig ikke, at Staten i Længden kan afvise Ønsket og Kravet om et Havneanlæg paa Vestkysten. De foreslaaede Moler ere vel et godt Hjælpemiddel for Kystfiskerne, men for at et kraftigt Kutterfiskeri kan drives, er en Havn paa Vestkysten nødvendig; helst beliggende i Nærheden af de store Fiskepladser omkring Hanstholmen. Da en saadan Havn, idet den maa føres ud til en større Vanddybde for at undgaa Tilsanding, jo ogsaa kan benyttes som Trafikhavn og derfor som saadan vil faa yderligere Betydning, tror jeg ikke, at man kan slaa det fast, som den ærede Minister har villet her i sit Foredrag, ligesom han ogsaa har udtalt det i Folketinget, at Tanken om et Havneanlæg paa Vestkysten maa opgives. Havnekommissionen udtaler i sin Betænkning Side 31 med Hensyn til et Havneanlæg paa Vest- eller Nordsiden af Thisted Amt følgende, som jeg maaske maa tillade mig at oplæse: „En ny Havn vil herefter have til Opgave at tjene som Gennemgangsled for det nordvestlige Jyllands Trafik, og naar henses til, at denne Del af Landet for Tiden er indskrænket til at faa sin Tilførsel fra Udlandet og forsende sine Frembringelser ad Omveje, dels ad Jernbanen, dels over Havne ved Limfjorden, særlig Aalborg, synes den anførte Landsdel at have et billigt Krav paa

at komme i en lettere Søvejsforbindelse med Udlandet, særlig med England, der er Hovedmarkedet for vore Landbrugsprodukter“. Det kan ikke med nogen Føje formodes, at Kommissionens Medlemmer ubevidst have haft en forudfattet Mening til Gunst for Jylland, idet der ikke i Kommissionen sad en eneste Jyde, end sige en Vestjyde, den bestod udelukkende af Teknikere, Statsembedsmænd og københavnske Forretningsmænd. — Under Forhandlingerne i Folketinget om Lovforslaget blev det fremdraget, at Trafikken paa Esbjerg var saa stor, at Havnen undertiden ikke kunde rumme alle de Fiskerfartøjer, som strømmede til, og Konklusionen heraf ligger jo nær, at Esbjerg Havn maatte udvides. Men det forekommer mig dog, hvis der virkelig skulde blive alvorlig Tale om en Udvidelse af Esbjerg Havn, vilde det ligge nær at tage det Spørgsmaal op, om der ikke kunde være Grund til at overveje, om det ikke vilde være rigtigere i Stedet for at anlægge en ny Havn paa Vestkysten. Det er dog maaske muligt, at man efter de Erfaringer, der ville indvindes ved Havneanlæg, kunde komme til en nogen lavere Anlægssum, end der er nævnt i Havnekommissionens Betænkning, hvor den laveste Anlægssum for en Vestkysthavn, saa vidt jeg erindrer, er ca. 11,000,000 Kr.; og det tør vel ogsaa haabes, at Finansernes Tilstand maa blive noget bedre, end de ere i Øjeblikket; thi det skal jeg erkende, at i Øjeblikket vil der ikke kunne være Tale om Udgifter af en Størrelse, som et Havneanlæg paa Vestkysten vil medføre.

Det tredje Anlæg, der foreslaas, er en Række Høfder paa den nordre Limfjordstange til Beløb af 1,445,000 Kr. Der er rejst stærke Anker mod hele Høfdebygningen, og det kan ikke nægtes, at disse Anker have adskilligt at støtte sig til. Det er vel nok tvivlsomt, om Staten, hvis de Kendsgerninger, der nu foreligge, havde kunnet forudses, vilde have indladt sig paa hele dette Foretagende. Mange ville anse det utvivlsomt, at Staten ikke burde have indladt sig herpaa. Men nu, da der kun er Tale om Iværksættelsen af det sidste og afsluttende Led af den hele Høfdeplan, som alligevel ingen, naar alt kommer til alt, med absolut Sikkerhed